

KETTU

Viimeinkin Niklaksen unelma toteutuu. Hän ei tarvitse taluttajaa kentälle tai maastoon. Niklas on oppinut ratsastamaan itsenäisesti, ja se on hauskaa. Nyt hän on kuin intiaanipäällikkö Lentävä Nuoli.

Hevosten kanssa voi puuhata kaikkea, kun alkeiskurssilla opitaan laukka, keventäminen ja ponien käsittelytaito. Niklas haluaa Kivelän ponitallin parhaimmaksi ratsastajaksi. Ehkä hän pääsee hyppimään esteitäkin.

Kivelässä on viisi shetlanninponia: Mikki, Lumia, Laku, Hilla ja Caradia Star, jonka lempinimi on Karkki. Sekä puoliverinen ruunikkoruuna Tumppi.

Tumppi onkin kokenut konkari, ja sille sopii kaikki hommat.

Niklas on ratsastanut jokaisella hevosella. Eniten hän pitää mustasta ponista, joka on oikea torakurkku. Hilla kiukuttelee ja näykkii, mutta Niklas ei pelkää hevosta, mikä harmittaa ponin mustasukkaista hoitajaa, Eveliinaa. Tämä pelkää menettävänsä hoitohevosen Niklakselle.

- Eveliina on kateellinen, Niklas sanoo. - Hän puhuu pahaa selän takana. Sellainen on ilkeätä.

Nyt Eveliina on saanut Leosta kaverin. Se harmittaa Niklasta. Pojat ovat olleet leikkitovereita, mutta heidän välinsä eivät ole kunnossa, sillä Leo kiusaa.

Leo ei pidä siitä, että Niklas leikkii Elsin kanssa Kivelän ponitallia, eikä tule ojalle pyydystämään rupisammakoita. Intiaanit ovat sellaisia. Oikeita punanahkoja!

Niklas kiirehtii kerhohuoneelle. Alkeiskurssin tytöt, Alma, Nella ja Tiia ihastelevat seinällä roikuvia ruusukkeita.

- Tule katsomaan, Niklas, Alma pyytää. - Hilla voitti ruusukkeen ratsastuskilpailuissa. Se on tuo sinivalkoinen ruusuke tuossa. Eikö ole hieno?

- Oikein ykköspalkinto, Alma jatkaa.

Pojan sydän pakahtuu. Ruusuke näyttäisi upealta Niklaksen huoneen seinällä. Niklas miettii, miltä tuntuu voittaa ratsastuskilpailut. Saada mainetta ja kunniaa.

Peetu ilmestyy kerhohuoneeseen. Hän on tallin omistaja ja ratsastuksen opettaja.

- Tänään mennään maastoon, Peetu ilmoittaa.

Syksy on tullut, ja kaikkialla on värikkäitä puita. Keltaisia, punaisia ja vihreitä. Metsässä tapahtuu aina jotain jännittävää. Vastaan voi kävellä vaikka sarvipäinen hirvi.

Peetu alkaa jakaa hevosia, mutta Almaa pelottaa. Hän ei halua Hillaa.

- Viimeksi musta ryösti keskelle vadelmapuskaa. Leo putosi sen selästä, hän tietää.

Niklasta naurattaa.

- Ehkä ponille tuli nälkä, hän virkkaa ja saa Peetun suun kääntymään hymyyn.

- Sellaista sattuu. Shetlanninponit ovat itsepäisiä, Peetu myöntää.

- Minä tahdon Karkin, Alma huutaa.

Tiia ei pidä siitä.

- Ratsastit Karkilla viimeksi, hän sanoo. - Nyt on minun vuoroni.

Tytöt rakastavat valkoista pyöreämahaista satuhevosta, joka on ihastuttavan kaunis. Karkki saa aina kehuja. Se on hauska ja leikkisä. Välillä poni varastaa raipan ja heiluttelee sitä ajankulukseen, tai sitten se sieppaa kiinni hoitajan paidasta ja imeskelee sitä kuin tuttia. Suloista! Karkki on vastustamaton.

- Tiia saa tunnille Karkin, Peetu päättää.

Alma pelästyy.

- Minä en ota Hillaa. Se on vikuri! hän ilmoittaa.

Niklas nostaa kättään.

- Minä otan sen! hän sanoo.

Niklas ei pelkää mustaa. Mitä enemmän ratsastaa, sitä nopeammin oppii, hän ajattelee, joten hällä väliä, viekö musta hänet vadelmapuskiin.

Hilla seisoo karsinassa ja kurkkii Niklasta epäluuloisesti, kun poika tulee satuloimaan. Ponilla on leveä otsa ja suuret ulkonevat silmät. Harjasmeren keskeltä pilkistää pienet pystyt korvat.

- Huono päiväkö? Niklas virnistää sille.

Poni luimistaa ja nostaa varoittavasti jalkaansa. Kiukuttelu huvittaa Niklasta.

Muut ovat pihalla lähtövalmiina, kun Niklas tuo Hillan ulos. Pian ratsastetaan letkassa pitkin joenrantaa, pellonpiennarta ja niityn keskelle raivattua hevospolkua. Niklas tulee viimeisenä. Hän pitää var-tiota. On hyvä pitää silmät ja korvat auki siltä varalta, että intiaanien vihollisia lymyää tien varrella.

Aurinkoisen ratsupolun vierellä kasvaa punaisia pihlajanmarjoja. Koivujen keltaisia lehtiä varisee niiden ylle.

Peetu vie Tumpilla käyntiä. Mutta niityn takana alkaa koivikkoinen mäki, jonne kevennetään rivakkaa vauhtia. Kylläpä hevosten harjat hulmuavat. Ponit innostuvat juoksemaan.

Tiia keventää Hillan edessä. Kypärän alta pilkistää punainen ponnari. Se heiluu samaan tahtiin vaa-lean ratsun tuuhean hännän kanssa. Oikea vasen, oikea vasen.

Sammalikkojen ja varpujen välissä vilahtaa jotain punaista, joka tulee kohti.

- KETTU! Niklas huutaa.

